

Israelin

ja maailman tulevaisuus

Israelin ja maailman tulevaisuus

On kaikille selvää, että nykyihminen elää nopeasti muuttuvassa maailmassa. Lähes kaikki ennen vuotta 1914 vallinneet Euroopan mahtavat perinnölliset hallitsijasuvut on korvattu muilla hallintomuodoilla, ja suuri osa maapallon väestöstä on joutunut erilaisten diktatuurien hallintaan. Ensimmäisen maailmansodan puhkeamisesta alkanut kausi on ollut suurelta osin maailman hallitusten yleisen heikkenemisen ja pirstoutumisen aikaa. Silti tilanne ei ole aivan niin yksiselitteinen, sillä samana aikana on syntynyt monia uusia kansakuntia.

Yksi näistä on Israel. Ehkä olisi tarkempaa sanoa, että Israel on syntynyt uudelleen, sillä tämä kansa oli aiemmin ollut oma hallituksensa omaava kansakunta. Muinaisen Israelin kansa nautti kuitenkin erikoista asemaa, jota ei ole ollut millään muulla kansalla maapallolla ennen sitä tai sen jälkeen, sillä sen hallitus toimi Jumalan ohjauksessa. Raamatussa puhutaan Israelin kuninkaista, jotka istuivat ”Herran valtaistuimella”. 1. Aikakirja 29:23

Israelin viimeinen kuningas oli Sidkia. (Hesekiel 21:25-27). Vuonna 606 eKr. Nebukadnessar syöksi Sidkian valtaistuimeltaan, ja koko kansa vietiin vankeuteen Babyloniaan. Vankeus kesti

seitsemänkymmentä vuotta. Sillä välin Babylonia valloitettiin meedien ja persialaisten toimesta, ja Persian kuningas Kyyros antoi vapautusmääräyksen, joka salli israelilaisille palata maahansa, mutta ei perustaa omaa hallitustaan uudelleen.

Siitä lähtien Israel oli alistettu kansa, vasalli sille valtiolle, joka hallitsi sen maata, joka Jeesuksen aikana oli Rooman valtakunta. Vuosina 69–73 jKr. Rooman armeijan johtaja Titus piiritti ja lopulta tuhosi Jerusalemin. Sitten israelilaiset, jotka eivät tuhoutuneet tässä kauheassa koettelemuksessa, hajosivat ympäri maailmaa. Tämä tilanne on jatkunut vuosisatojen ajan tähän päivään saakka, ja juutalaiset kutsuvat sitä hajautumisen ajaksi.

Ennustettu hajautuminen

Israelin lainsäätäjä Mooses ennusti israelilaisten hajaantumisen kansojen keskuuteen ja heidän uudelleen kokoontumisensa, kuten olemme nähneet tapahtuneen viime vuosisadan aikana. Tämä ennustus on kirjattu 5. Mooseksen kirjan 29:24 ja 30:1-6. Ennustuksen loppuosassa lukee: ”Herra, sinun Jumalasi, palauttaa sinut esi-isiesi maahan, ja sinä saat sen takaisin omaksesi. Silloin hän tekee sinut vieläkin vauraammaksi ja lukuisammaksi kuin esi-isäsi! Herra, sinun Jumalasi, muuttaa sinun sydämesi ja kaikkien jälkeläistesi sydämet, jotta rakastat häntä koko sydämestäsi ja sielustasi ja saat elää!”

Mooses ennusti myös, kuinka kauan Israelin itsenäisyyden menettämisen ja hajottamisen aika kestäisi. Kuten olemme nähneet, Israel oli Jumalan alainen kansa, ja tästä syystä se joutui kurinpitotoimenpiteiden kohteeksi väärintekojensa vuoksi. Mooses viittaa tiettyihin korjaaviin rangaistuksiin, joihin he joutuisivat, ja lisää sitten: ”Jos te kaiken tämän jälkeen ette kuuntele minua, minä rankaisen teitä seitsemänkertaisesti teidän syntienne tähden.” 3. Mooseksen kirja 26:18

Tämä varoitus ”seitsemänkertaisesta” rangaistuksesta toistuu neljä kertaa. Profetioiden tutkijat uskovat, että tämä on ajan mitta. Raamatun mukaan symbolinen ”aika” on 360 vuoden jakso, ja seitsemän tällaista jaksoa on yhteensä 2520 vuotta. Raamatullinen avain tähän laskutapaan on kirjattu Hesekielin kirjassa 4:4-6. Koska Mooseksen profetia osoittaa, että tämä oli lopullinen rangaistus, uskomme, että on kohtuullista päätellä, että se alkoi heidän kansallisen itsenäisyytensä menettämisellä vuonna 606 eKr., kun heidän viimeinen kuninkaansa Sidkia kukistettiin.

Laskettaessa 2520 vuotta vuodesta 606 eKr. päädyimme vuoteen 1914 jKr. Silloin alkoi ensimmäinen maailmansota. Sen seurauksena brittiläinen kenraali Allenby karkotti turkkilaiset Jerusalemissa ja Palestiinan maalta, annettiin kuuluisa Balfourin julistus ja avattiin muinainen kotimaa juutalaisille pakolaisille ja uudisasukkaille

kaikkialta maailmasta. Tämä antoi sionistiselle liikkeelle uutta elinvoimaa ja toivoa.

Vaikka väliaikaisia takaiskuja oli, juutalaisten alueen kunnostaminen ja muutto muinaiseen kotimaahansa jatkui. Tämän seurauksena syntyi uusi Israelin valtio vuonna 1948. Näin ollen vuonna 1914, 2520 vuoden jälkeen, alkoi tapahtumaketju, joka johti tämän raamatullisen ja historiallisen kansan kansalliseen itsenäisyyteen.

Pakanain ajat

Israelin vapautumisen koko merkitys vuodesta 1914 lähtien voidaan nähdä selkeämmin, kun tarkastellaan Jeesuksen ennustusta, jota useimmat nykypäivän johtavat juutalaiset tunnustavat merkittävänä opettajana ja profeettana. Hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä nykyisen aikakauden lopusta. Jeesus vastasi muun muassa: ”Jerusalem tullaan polkemaan pakanain toimesta, kunnes pakanain aika on päättynyt.” (Luukas 21:24). Tämän profetian aikaan juutalainen kansa, jota symbolisesti kutsuttiin ”Jerusalemiksi”, oli pakanoiden ”tallattavana”, ja tämä oli määrä jatkua, kunnes ”pakanoiden aika” oli täyttynyt.

Samanaikaisesti Israelin viimeisen kuninkaan kukistamisen kanssa vuonna 606 eKr. profeetta Daniel tulkitsi profeetallisen unen, jonka Herra oli antanut Babylonin kuninkaalle, ja ennusti neljän maailmanvallan peräkkäisen nousun, alkaen

Babylonista. Toinen näistä oli Media-Persia, kolmas Kreikka ja neljäs Rooma. Rooman valtakunnan jakautuminen eri Euroopan valtioiksi, sellaisina kuin ne olivat ennen vuotta 1914, näkyi kuvan varpaissa. Daniel 2:31-45

Daniel sanoi kuningas Nebukadnessarille: ”Taivaan Jumala on antanut sinulle valtakunnan, voiman, vahvuuden ja kunnian.” (jaa 37). Tämä ei tarkoita, että Nebukadnessar istui Herran valtaistuimella, kuten Israelin kuninkaat olivat tehneet. Se tarkoitti yksinkertaisesti, että alkaen Babylonista Jumala ei puuttuisi pakanoiden hallintaan maan päällä ja että pakanoiden valta ulottuisi jopa Jumalan omaan kansaan, israelilaisiin.

Tämä ei kuitenkaan jatkuisi loputtomiin. Danielin profetia osoitti, että se kestäisi vain Rooman valtakunnan jakautumisen loppuun asti – ”näiden kuninkaiden päivät”, kuten kuvan varpaat kuvaavat (jaa 44). Sitten taivaan Jumala perustaisi valtakunnan tai hallituksen, joka ”kestäisi ikuisesti”. Tämä viittaa kauan luvattuun Messiaan valtakuntaan.

Aika, jota Jeesus kuvaili ”pakanain aikoina”, on synkroninen Israelin kansallisen itsenäisyyden menettämisen ”seitsemän ajanjakson” kanssa. Tämä tarkoittaa, että pakanain ajat saavuttivat profeetallisen loppunsa vuonna 1914. Raamatun aikaennustukset viittaavat pikemminkin niiden tapahtumien pieneen alkuun kuin niiden loppuun. Vuonna 1914 alkanut ensimmäinen maailmansota

merkitsi vanhan Rooman valtakunnan jakautuneiden jäännösten täydellisen romahduksen alkua. Se johti myös Israelin kansalliseen itsemääräämisoikeuteen.

Israelin kansa on nykyään vapaa maa. Israelilaiset eivät ole enää ilman omaa hallitusta. Israel on yksi maailman kansakuntista, eikä se ole enää Rooman tai minkään muun pakanavallan vasalli. Sen väkiluku on yli kuusi miljoonaa juutalaista, ja sen elintaso on Aasian kolmanneksi korkein. Se on monilla aloilla yksi maailman johtavista maista. Israelin kansakunta ei ole vailla vaikeuksia, sillä se on taistellut useissa sodissa vuoden 1948 jälkeen vapauden säilyttämiseksi. Näistä huolimatta Israel on edelleen vapaa maa ja on jopa vahvistunut siinä määrin, että sitä pidetään nyt yhtenä maailman voimakkaimmista kansakunnista. Tähän johtaneet tapahtumat alkoivat Mooseksen ennustaman ”seitsemän kertaa” päättyessä.

Välissä tapahtuneet tapahtumat

Monet israelilaisten kansan tärkeistä kokemuksista heidän noustessaan vapauteen kansakuntien joukossa on myös ennustettu Raamatussa. Yksi profeetallinen ilmaisu, joka kuvaa tätä, on, että Jumala ”tuo takaisin” heidän ”vangitsemisensä”. Tämä ilmaus esiintyy Joelin kirjassa 3:1,2, jossa Herra sanoo: ”Noina päivinä ja noina aikoina, kun minä tuon takaisin Juudan ja Jerusalemin vankeuden, minä kokoan myös kaikki kansat ja tuon ne Joosafatin laaksoon ja riitelen siellä

niiden kanssa kansani ja perintöosani Israelin puolesta, jonka ne ovat hajottaneet kansojen keskuuteen ja jakaneet minun maani.” On tärkeää huomata, että sana ”vangitseminen” tässä raamatunkohdassa tarkoittaa Strongin konkordanssin mukaan ”entistä vaurauden tilaa”.

Tämän luvun jakeissa 9–14 ennustetaan pakanakansojen sotaisaa kokoontumista, ja ”Joosafatin laakso” kuvataan ”päättöksen laaksoksi”. Tässä kansojen kokoontumisessa valmistellaan sotaa, jossa symbolisesti sanottuna kansat lyövät ”auransa miekkoiksi” ja ”oksakset keihäiksi”. Olemme nähneet tämän tapahtuvan vuodesta 1914 alkaneella aikakaudella, ja profetia osoittaa, että juuri tänä aikana Herra ”palauttaa” kansansa ”vankeuden” eli entisen vaurauden. Itse asiassa juuri Israelin menestys ja suhteellinen vauraus tänä aikana ovat saaneet monet kansat kokoontumaan sitä vastaan.

Yhtä silmiinpistävä on profetia, jossa mainitaan, että Herra olisi ”riidassa kansakuntien kanssa” kansansa ja sen maan suhteen. (Jeremia 25:31). Joel 3:2 mainitsee maan jakamisen tai jakautumisen. Tämäkin on tapahtunut, sillä tiedämme, että pakanakansat eivät noudattaneet Balfourin julistuksessa annettuja lupauksia ja ratkaisivat riidat rajoittamalla Israelin alle puoleen siitä maasta, jonka Jumala oli luvannut. Vaikka Israel on saanut osan tästä maasta takaisin, se hallitsee edelleen vain osaa siitä, mitä Jumala sille antoi. 1. Mooseksen kirja 13:14,15

”Pelko” eikä ”rauha”

Muut profetiat paljastavat myös, että Israelin uudelleenkokoonantumisen aika olisi täynnä monia vaikeuksia. Jeremia kirjoitti: ”Päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä palautan vankeudessa olevan kansani Israelin ja Juudan, ... ja minä annan heidän palata maahan, jonka annoin heidän isilleen, ja he saavat sen omakseen. ... Sillä näin sanoo Herra: Me olemme kuulleet vapinaa, pelkoa, ei rauhaa. ... Voi, sillä se päivä on suuri, eikä siihen ole vertaista; se on Jaakobin ahdistuksen aika, mutta hän pelastuu siitä.” Jeremia 30:3-7

Tämän profetian merkitys on selvä. Se korostaa, että vaikka tämän historiallisen kansan aika palata maahansa oli tullut, he kokivat pelkoa ja vapinaa – että se ei olisi heille heti rauhan ja onnen aikaa.

Aluksi juutalaiset iloitsivat suuresti Balfourin julistuksesta ja sen myöhemmästä täytäntöönpanosta Kansainliiton mandaatilla. Tämä mandaatti lupasi israelilaisille kodin heidän luvattuun maahansa. Ehdottomasti heidän paluunsa pitkästä vankeudesta oli alkanut.

Pian sen jälkeen juutalaiset Saksassa, Itävallassa ja Puolassa joutuivat kuitenkin Hitlerin hallinnon ankarien vainojen kohteeksi. Vainot kiihtyivät ja jatkuivat koko toisen maailmansodan ajan, jonka aikana tapahtui lähes käsittämätön kansanmurha,

jossa kuoli 6 miljoonaa juutalaista ja lukemattomat muut jäivät kodittomiksi.

Samaan aikaan arabien vastustuksen vuoksi ovi heidän luvattuun maahansa suljettiin uusilta maahanmuuttajilta – suljettiin aikana, jolloin tämä kärsivä kansa tarvitsi kotimaata enemmän kuin koskaan ennen. He kuulivat todellakin ”vapisevan, pelon äänen”, eivät rauhan äänen.

Toinen profetia, joka yleisellä tasolla todistaa samasta epätavallisesta olosuhteiden yhdistelmästä, kuuluu: ”Päivät ovat tulossa, sanoo Herra, jolloin ei enää sanota: Niin totta kuin Herra elää, joka toi israelilaiset pois Egyptistä, vaan sanotaan: Niin totta kuin Herra elää, joka toi israelilaiset pois pohjoisen maasta ja kaikista maista, joihin hän oli heidät karkoittanut. Sillä minä palautan heidät maahan, jonka annoin heidän esi-isilleen. Mutta nyt minä lähetän hakemaan monia kalastajia, sanoo Herra, ja he pyytävät heidät. Sen jälkeen minä lähetän hakemaan monia metsästäjiä, ja he metsästävät heidät.” Jeremia 16:14-16

Tämä profetia osoittaa, että kun israelilaisten aika palata maahansa koitti, heitä yritettäisiin saada palaamaan. Herra sanoi, että hän lähettäisi ”kalastajia” ”pyytämään heidät”. Tämä saattoi hyvin toteutua sionistisen järjestön toimesta, jonka perusti vuonna 1896 edesmennyt Theodor Herzl. Kalastajat käyttävät syöttejä houkutellessaan kaloja, ja monien vuosien ajan sionistinen järjestö korosti, miksi

juutalaisten tulisi mennä maahansa ja mitä etuja he siitä saisivat.

Tällä menetelmällä ei kuitenkaan saatu monia israelilaisia lähtemään luvattuun maahan, vaikka Herzl on nykyäänkin arvostettu modernissa Israelissa. Yksi liikuttavista nähtävyyksistä siellä on Herzlille omistettu muistopuutarha. Hänen haudalleen johtava kivipolku symboloi juutalaisvaltion askel askeleelta etenevää kehitystä. Herzlin työ ei ollut turhaa.

Profetiassa sanotaan, että Herra lähettäisi myös "metsästäjiä, jotka metsästävät heitä". Tässä viitataan voimakkaampiin keinoihin. Näihin kuuluu epäilemättä Hitlerin holokaustin aikana harjoittama katkera vaino. Vainon voimakkuus kasvoi, kunnes lähes kaikki Euroopan juutalaiset, joita ei tapettu, alkoivat kaivata kotimaataan ja halusivat mennä sinne, kun tilaisuus tarjoutui.

Toinen profetia, joka on hyvin osuva tässä yhteydessä, kuuluu: "Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Jumala, minä hallitsen teitä voimallisella kädellä, ojennetulla käsivarrella ja vuodatulla raivolla. Ja minä vien teidät pois kansojen keskuudesta ja kokoan teidät maista, joihin olette hajallaan, voimallisella kädellä, ojennetulla käsivarrella ja vuodatulla raivolla. Ja minä tuon teidät kansojen erämaahan." Hesekiel 20:33-35

Vuodesta 1914 lähtien on ilmennyt paljon ”raivoa” israelilaisten pyrkiessä muuttamaan pois maista, joissa he ovat asuneet, ja rakentamaan itselleen uuden kodin luvattuun maahan. Kuten ennustettu, jopa ne, jotka ovat siellä, ovat ”kansojen erämaassa” siinä mielessä, että he jakavat kaikkien maan kansojen kanssa tämän kaoottisen ajan ahdistuksen ja epävarmuuden ihmiskunnan historiassa. He eivät ole vielä löytäneet rauhaa ja turvallisuutta.

Tuotu takaisin miekasta

Ezekielin profetian 38. luvussa on kuvaus Israelissa vallitsevista olosuhteista, jotka ovat vielä tulevaisuudessa. Kansa kuvataan rauhalliseksi ja turvallisesti tai luottavaisesti asuvaksi, koska se on ”palannut miekasta” (jae 8). Nykyään Israel on saavuttanut suuren osan nykyisestä asemastaan sodan ja sotilaallisten konfliktien aikana ja on edelleen riippuvainen sotilaallisesta voimastaan turvallisuutensa takaamiseksi tässä sodan uhkaamassa maailmassa.

Ezekielin profetia paljastaa, että jossain vaiheessa heidän paluunsa jälkeen maahan aggressiivinen armeija ”pohjoisesta”, symbolisen hahmon nimeltä ”Gog” johdolla, Magogin maasta, hyökkää israelilaisia vastaan, mikä uhkaa heidän tuhoaan. Profetia paljastaa, että kun tämä tapahtuu, Jumala puuttuu asiaan kansansa puolesta ja vapauttaa heidät vihollisiltaan. Tämä pelastus on niin merkittävä ja niin selvästi Herran teko, että se johtaa siihen, että hänen

nimensä tulee ”tunnetuksi monien kansojen silmissä”.
Hesekiel 38:2,14-23

Tämän Jumalan suojelun osoituksen kautta israelilaiset tulevat ymmärtämään, että heidän paluunsa heille luvatuille maalle on toteutunut Jumalan johdatuksen kautta. Herra ennusti: ”Niin minä teen pyhän nimeni tunnetuksi kansani Israelin keskuudessa” (Hesekiel 39:7). Tästä lähtien israelilaiset kääntyvät Jumalan puoleen saadakseen ohjausta asioissaan, ja koko maailma tietää, että Jumala on vapauttanut kansansa ja että Messias hallitsee heitä.

Uusi kuningas

Kun Israelin viimeinen kuningas Sidkia kukistettiin, Herra sanoi: ”Poistakaa diadeemi ja ottakaa kruunu pois: se ei ole enää entisensä. Alhaiset korotetaan ja korotetut alennetaan. Minä kumoan, kumoan, kumoan sen: Kruunua ei palauteta, ennen kuin se, jolle se oikeutetusti kuuluu, tulee; hänelle minä sen annan” (Hesekiel 21:25-27). Se, ”jolle se oikeutetusti kuuluu”, on Israelin Messias, seuraava Daavidin valtaistuimelle istuva, Zedekian kukistamisen jälkeen.

Jesaja ennusti Messiaan syntymän ja hänen korottamisensa Israelin ja maailman hallitsijaksi. ”Sillä meille on syntynyt lapsi, meille on annettu poika. Hallitus on hänen hartioillaan. Ja hänet kutsutaan: Ihmeellinen Neuvonantaja, Voimallinen Jumala, Ikuinen Isä, Rauhanruhtinas. Hänen hallituksensa ja

sen rauha eivät koskaan pääty. Hän hallitsee oikeudenmukaisesti ja oikeudenmukaisesti esi-isänsä Daavidin valtaistuimelta ikuisesti. Taivaan armeijoiden Herran intohimoinen sitoutuminen saa tämän tapahtumaan!” Jesaja 9:6,7

Ennustaessaan edelleen Messiaasta Jesaja kirjoitti: ”Kuningas hallitsee oikeudenmukaisesti, ja ruhtinaat hallitsevat oikeudenmukaisesti. Silloin oikeus asuu erämaassa, ja oikeudenmukaisuus pysyy hedelmällisessä maassa. Oikeudenmukaisuuden työ on rauha, ja oikeudenmukaisuuden vaikutus on ikuinen rauha ja turvallisuus. Ja minun kansani asuu rauhallisessa asunnossa, turvallisissa asunnoissa ja rauhallisissa lepopaikoissa.” Jesaja 32:1,16-18

Koko Israel

Ymmärryksemme Israelin ja maailman tulevista siunauksista jäisi kauas Raamatussa esitetystä loistokkaasta todellisuudesta, jos nämä siunaukset rajoittuisivat niihin, jotka elävät Messiaan hallituskauden aikana, tai niihin, jotka syntyvät siitä lähtien. Jumalan lupaukset annettiin koko Israelille, jokaiselle israelilaisille sukupolvelle. Näihin lupauksiin kuuluvat Theodor Herzl sekä tuhannet hänen sionistitoverinsa, jotka toivoivat ja ponnistelivat Israelin palauttamiseksi maahansa, vaikka he nyt nukkuvat kuolemassa.

Kaikkien satojen väsyttävien hajanaisuuden vuosien ajan oli innokkaita, Jumalaa pelkääviä juutalaisia, jotka kaipasivat ja rukoilivat Israelin vapauttamista pakanoiden kansojen alaisuudesta. Jerusalemin itkumuuri on elävä muistutus siitä epätoivosta, jolla lohduttomat israelilaiset kestivät turhautumistaan odottaessaan merkkejä siitä, että heidän Jumalansa rakasti heitä edelleen ja vapauttaisi heidät aikanaan. Kuitenkin myös he ovat nyt kaikki kuolleet.

Israelin kohtalo ei ollut aina onnellinen edes ennen hajotusta. Oli aikoja, jolloin kansa nautti jonkin verran vauraudesta ja rauhasta, mutta oli myös aikoja, jolloin se kärsi sodista ja sorrosta. Jumalan lupaukset messiaanista siunauksista koskivat kuitenkin myös näitä, mutta he kuolivat ilman todisteita niiden täyttymisestä.

Mooses sanoi aikansa israelilaisille: ”Herra, teidän Jumalanne, herättää teille profeetan minun kaltaiseni teidän israelilaisista. Teidän on kuunneltava häntä” (5. Mooseksen kirja 18:15). Tämä on toinen lupaus tulevasta Messiaasta. Kuitenkin ne, joille se annettiin, ovat kaikki kuolleet. Tämä ja muut messiaaniset lupaukset täyttyvät kuitenkin heille ja jokaiselle israelilaisten sukupolvelle, koska he herätetään kuolleista.

On monia lupauksia, jotka vakuuttavat meille tämän. Psalmintekijän kirjaaman rukouksen Israelin Jumalalle Mooses sanoi: ”Sinä käännät ihmiset

takaisin tomuksi sanoen: 'Palatkaa tomuksi, te kuolevaiset! (Psalmit 90:3). Herra sanoi profeetta Danielille, että ne, jotka "nukkuvat maan tomussa, heräävät" (Daniel 12:2). Kaikkien israelilaisten eloonherääminen on luvattu Hesekielin kirjassa 16:55. Lupaaminen, että lapset heräävät kuolemasta, on kirjattu Jeremian kirjassa 31:15-17.

Messiaan valtakunnan ajasta profeetta Jesaja kirjoitti: "Siksi Herra, joka lunasti Aabrahamin, sanoo Jaakobin jälkeläisille: Jaakob ei enää häpeä, eikä heidän kasvonsa enää kalpene. Kun he näkevät keskuudessaan lapsensa, minun käsieni työn, he pitävät minun nimeni pyhänä; he tunnustavat Jaakobin Pyhän pyhyiden ja kunnioittavat Israelin Jumalaa. Ne, jotka ovat henkisesti eksyneitä, saavat ymmärryksen; ne, jotka valittavat, ottavat vastaan opetuksen." Jesaja 29:22-24

Kuten kaikki langenneen ja kuolevan rodun jäsenet, Jaakobin kasvot kalpenivat sairauden ja vanhuuden vuoksi, ja hän lopulta kuoli. Jesajan profetian mukaan hän kuitenkin herätetään henkiin ja näkee "lapsensa" jokaisesta sukupolvesta nykypäivään asti. Silloin hänen kasvonsa eivät "kalpene", sillä se on luvattu terveyden ja ikuisen elämän aika, samoin kuin rauhan ja turvallisuuden aika Jaakobille ja kaikille israelilaisille sekä koko ihmiskunnalle.

Israelin tulevat ruhtinaat

Jo mainitussa Messiaan profetiassa Jesaja ennusti: "Kuningas hallitsee oikeudenmukaisesti, ja ruhtinaat hallitsevat oikeudenmukaisesti." (Jesaja 32:1). Psalmista ennusti, että Israelin "isät" tulisivat "ruhtinaiksi koko maassa". (Psalmi 45:16). Herra ennusti: "Minä palautan sinun tuomareitasi entiselleen ja neuvonantajasi alkuperäiselle tilalleen; sen jälkeen sinua kutsutaan vanhurskauden kaupungiksi, uskolliseksi kaupungiksi." Jesaja 1:26

Tässä viimeisessä profetiassa israelilaisille muistutetaan erilaisista tavoista, joilla Jumala oli hallinnut heitä. Ensinnäkin Mooseksen johdolla oli hänen avustajansa, "neuvonantajat". Sitten oli 450 vuoden jakso, jonka aikana heitä hallitsivat tuomarit. Tämän jälkeen tuli kuninkaiden aika. Daavid perusti hallituksensa Jerusalemiin, jota pidettiin heidän pääkaupunkinaan. Messiaanisessa hallituksessa on neuvonantajien ja tuomareiden vastine, jotka edustavat kuningasta – Messiasta. Yhdessä nämä muodostavat siitä lähtien Israelin "vanhurskauden kaupungin, uskollisen kaupungin".

Israelin "ruhtinaita", jotka edustavat Messiasta, ovat kunkin sukupolven vanhat uskolliset, jotka ovat osoittautuneet kelvollisiksi tähän heille annettavaan korkeaan luottamukseen. Näiden joukossa erottuvat tietysti heidän entiset vanhurskaat johtajansa ja profeettansa – heidän "isänsä". Nämä ovat erinomaisesti päteviä edustamaan Messiasta! Oli

suuri lainsäätäjä Mooses, joka uhrasi henkensä palvelemalla kansaansa. Oli myös Daniel, joka palveli pääministerinä heprealaisena vankina Babyloniassa.

Viimeisessä viestissään Danielille Herra sanoi: "Mitä sinuun tulee, mene tielläsi loppuun asti. Sinä saat levätä, ja sitten, päivien lopussa, sinä nouset jälleen vastaanottamaan sinulle varatun perinnön." (Daniel 12:13). Tässä mainittu "päivien loppu" viittaa Jumalan kansan pitkään kestäneen vainon loppuun. Lupaus on, että Daniel palautetaan elämään ja hän astuu sitten paikalleen, epäilemättä yhtenä Israelin ruhtinaista messiaanisessa hallituksessa.

Psalmista ennusti: "Jumala hallitsee pakanoita [kansoja]: Jumala istuu pyhyytensä valtaistuimella. Kansojen ruhtinaat ovat kokoontuneet, jopa Abrahamin Jumalan kansa, sillä maan kilvet kuuluvat Jumalalle: hän on suuresti korotettu." (Psalmi 47:8, 9). Luettaessa edelleen messiaanisen valtakunnan kansan "kilpeistä" tai suojelusta: "He eivät tee pahaa eivätkä tuhoa koko minun pyhällä vuorellani [valtakunnassani], sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet peittävät meren." Jesaja 11:9

"Sinä päivänä", Jesaja jatkaa, "Daavidin valtaistuimen perillinen on pelastuksen lippu koko maailmalle. Kansat kokoontuvat hänen luokseen, ja hänen lepopaikansa on kunniakas. Sinä päivänä Herra ojentaa kätensä toisen kerran tuodakseen takaisin kansansa jäännöksen – ne, jotka ovat

jääneet Assyriaan, Egyptiin, Patroosiin, Kuusiin, Elamiin, Sinariin, Hamatiin ja meren saarille. Hän nostaa lipun kansojen keskuudessa ja kokoaa Israelin pakolaiset. Hän kokoaa Juudan hajallaan olevan kansan maan ääristä. Jesaja 11:10-12

Niiden israelilaisten määrä, jotka nyt ovat kokoontuneet Jumalan heille lupaamaan maahan, on vain pieni osa siitä suuresta kokonaismäärästä, jonka Herra lopulta palauttaa. Raamattu paljastaa, että Messiaan hallituskausi kestää tuhat vuotta. Kuten olemme nähneet, tuona aikana jopa ne, jotka ovat nyt kuoleman vankeina, palautetaan elämään, sekä israelilaiset että pakanoita. Israelin ja maailman tulevaisuus on varmasti loistava – yhtä kirkas kuin Jumalan lupaukset!

Uuden testamentin vahvistus

Jeesuksen seuraajille Uusi testamentti on selitys ja vahvistus Vanhalle testamentille, jonka viisi ensimmäistä kirjaa ovat juutalaisten Toora. Uusi testamentti esittää Jeesuksen lupauksen Messiaana, joka oli määrä istua Daavidin valtaistuimella (Luukas 1:31-33). Jeesus kuoli maailman Vapahtajana, mutta hänet herätettiin kuolleista jumalallisella voimalla, mikä vahvisti uskomme kaikkiin Jumalan lupauksiin kuolleiden herättämisestä eloon. Apostolien teot 17:31

Jokaisen juutalaisen perustana on Jumalan Abrahamille antama lupaus, että hänen jälkeläistensä

kautta ”kaikki maan sukukunnat” tulisivat siunatuiksi (1. Moos. 12:3; 22:15-18). Uusi testamentti esittää Jeesuksen tämän luvatus siunauksen ”suvuksi”. Paavali kirjoitti: ”Abrahamille ja hänen suvulleen annettiin lupaukset. Hän ei sano: ’suvuille’, kuin monille, vaan kuin yhdelle: ’suvullesi’, joka on Kristus.” Galatalaisille 3:16

Uusi testamentti selittää, että Jeesus, sen jälkeen kun hän oli lunastanut maailman kuolemallaan, ei vain noussut kuolleista, vaan korotettiin ihmistä korkeammalle elämän tasolle, niin että nyt, kuten enkelit ja kuten universumin suuri Luoja, hän on näkymätön ihmisen silmille. Näin ollen hän on maailman voimakas, mutta näkymätön hallitsija. Kolossalaiskirje 1:15; 1. Timoteuksen kirje 1:17

Paavali kirjoitti Kristuksen opetuslapsille: ”Te kaikki, jotka olette kastetut Kristukseen, olette pukeutuneet Kristukseen. Ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata, ei miestä eikä naista, sillä te olette kaikki yksi Kristuksessa Jeesuksessa. Ja jos te olette Kristuksen, niin te olette Abrahamin siemen ja perillisiä lupauksen mukaan.” Galatalaisille 3:27-29

Tämä tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että Jeesuksen todelliset, uhrautuvaiset seuraajat palkitaan etuoikeudella osallistua hänen hengelliseen valtakuntaansa ja yhdessä hänen kanssaan siunata kaikkia maan perheitä, kuten Abrahamille on luvattu. Heprealaiskirjeen 3:1-6:ssa apostoli Paavali selittää,

että aivan kuten Mooses oli uskollinen ”talonsa” suhteen, niin on myös toinen ”talo”, jonka suhteen Jeesus on uskollinen, ja Jeesuksen talossa olevat ovat osallisia ”taivaallisesta kutsusta”, mikä tarkoittaa, että he ovat osa näkymätöntä Jumalan hallitsevaa taloa.

Heprealaiskirjeen 11. luvussa apostoli Paavali kiinnittää lisää huomiota molempiin ryhmiin. Hän mainitsee monia muinaisia uskollisia ja kuvaa joitakin vaikeuksia, joita he kestivät ollakseen kelvollisia ”parempaan ylösnousemukseen” (jaa 35). Tähän hän lisää, että ”ilman meitä [hengellistä taloa] he eivät voittaneet täydellisiksi” (jaa 40). Vaikka muinaiset uskolliset Jumalan palvelijat osoittivat ensin omistautumisensa ja kelvollisuutensa palvella Messiaanisessa valtakunnassa, heidän on odotettava kuoleman unessa, että Abrahamin hengellinen ”siemen” täyttyy, ennen kuin heidät herätetään täydelliseen elämään aloittamaan työnsä ”prinssinä koko maassa”.

Maallinen ”siemen” koostuu suurelta osin Abrahamin luonnollisista jälkeläisistä, kun taas hengellinen siemen koostuu sekä juutalaisista että pakanoista. Todellakin, tämä mahdollisuus annettiin ensin yksinomaan Israelin kansalle, ja sen hylättyä Jeesuksen se laajennettiin muihin.

Tärkein vaatimus niille, jotka palvelevat missä tahansa tehtävässä messiaanisessa valtakunnassa, on sydämen omistautuminen Herralle, uskollisuus jumalallisille vanhurskauden periaatteille, joiden

puolesta he olisivat valmiita kuolemaan, jos sitä vaadittaisiin. Tämä oli kaikkien muinaisten arvoisten henkilöiden ominaispiirre. Se pätee Jeesukseen, ja se pätee kaikkiin hänen uskollisiin seuraajiinsa.

Valtakunnan perustaminen

Voimme ymmärtää selvästi Raamatun opetukset vain ottamalla huomioon ja uskomalla sen monet lupaukset kuolleiden ylösnousemuksesta. Jos uskomme näihin lupauksiin ja uskomme niihin, Raamattu tarjoaa meille varmuuden ja lohdun sanoman. Tämä pätee erityisesti sen profetioihin, jotka koskevat messiaanisen valtakunnan perustamista ja työtä.

Jotta valtakunta voisi tulla todelliseksi, oli ensin välttämätöntä, että Jeesus herätettiin kuolleista, sillä hän on valtakunnan ylin hallitsija. Sitten, kuten Uusi testamentti paljastaa, myös ne, jotka saavat jakaa hänen kanssaan valtakunnan hengellisen vaiheen, on herätettävä kuolleista. Jokaisessa sukupolvessa Jeesuksen päivistä tähän päivään asti jotkut ovat osoittaneet olevansa kelpollisia tällaiseen korkeaan kunniaan. Tästä ryhmästä luemme: ”Siunattu ja pyhä on se, joka on osallinen ensimmäisessä ylösnousemuksessa: . . . he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan tuhat vuotta.” Ilmestyskirja 20:6

Sitten, kuten olemme jo todenneet, myös muinaiset kelpolliset, jotka tulevat olemaan

jumalallisen Kristuksen ihmisedustajia, on herätettävä kuolleista. Jeesus todisti heistä: ”Minä sanon teille, että monet tulevat idästä ja lännestä ja istuvat Abrahamin, lisäksi ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa.” (Matteus 8:11). Luukas lisää tähän kertomukseensa ”kaikki profeetat” ja selittää, että ihmiset tulisivat pohjoisesta, etelästä, idästä ja lännestä ja istuisivat näiden edessä opettajinaan ”Jumalan valtakunnassa”. Luukas 13:28,29

Valtakunnan toiminta

Tällainen on Messiaan valtakunnan järjestys, jossa hän on jumalallisesti nimitetty hallitsija – kuningas. Israelilaiset, jotka ovat palanneet maahansa ja elävät silloin, kun suuri ihme, jumalallinen interventio heidän suojelemisekseen, tapahtuu, saavat ensimmäisinä mahdollisuuden siunaukseen näiden messiaanisen valtakunnan järjestysten hyväntahtoisen hallinnon alla. Ne, jotka osoittavat uskollisuutensa uudelle hallinnolle, auttavat levittämään sen siunauksia esimerkillisellä kuuliaisuudellaan.

Tätä koskeva profetia kuuluu: ”Niin tapahtuu, että niin kuin te olitte kirous pakanakansojen keskuudessa, Juudan suku ja Israelin suku Israel, niin minä pelastan teidät, ja teistä tulee siunaus: älkää peljätkö, vaan olkaa vahvoja. Näin sanoo Herra, Kaikkivaltias: Aivan kuten minä päätin tuoda teille onnettomuuden ja en osoittanut armoa, kun teidän

esi-isänne suututtivat minut, sanoo Herra, Kaikkivaltias, niin nyt olen päättänyt tehdä jälleen hyvää Jerusalemin ja Juudan hyväksi. Älkää peljätkö. Teidän on tehtävä näin: Puhukaa totta toisillenne ja antakaa oikeita ja hyviä tuomioita tuomioistuimissanne; älkää juoniko pahaa toisianne vastaan, älkääkä rakastako valheellista vannomista. Minä vihaan kaikkea tätä, sanoo Herra. Sakarja 8:13-17

Tässä esitetyt jumalalliset vanhurskauden periaatteet, joita israelilaisten on noudatettava ja toteltava saadakseen Messiaan siunaukset, on noudatettava myös kaikkien kansojen kansojen, jotta hekin voivat saada valtakunnan siunaukset. Ne, jotka niin tekevät, tulevat siunatuiksi ja saavat myös etuoikeuden osallistua siihen suureen siunausprojektiin, joka lopulta laajenee kattamaan ”kaikki maan sukukunnat”.

Jumalan kuvaksi

Toinen kallisarvoinen valtakunnan lupaus kuuluu: ”Päivät ovat tulossa, sanoo Herra, jolloin teen uuden liiton Israelin kansan ja Juudan kansan kanssa. Se ei ole sellainen liitto, jonka tein heidän esi-isiensä kanssa, kun otin heidät kädestäni johdattaakseni heidät pois Egyptistä, sillä he rikkoivat liittoani, vaikka olin heidän aviomiehensä, sanoo Herra. Tämä on liitto, jonka teen Israelin kansan kanssa sen jälkeen, sanoo Herra. Minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan sen heidän sydämeensä. Minä olen heidän

Jumalansa, ja he ovat minun kansani. He eivät enää opeta naapuriaan eivätkä sano toisilleen: 'Tunne Herra', sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan", sanoo Herra. Sillä minä annan anteeksi heidän pahuutensa enkä enää muista heidän syntejään. Jeremia 31:31-34

Tämän profetian keskeinen elementti on lupaus, että Jumala panee lakinsa kansansa mieleen ja kirjoittaa sen heidän sydämeensä. Uskomme, että tämä kuvaa ihmisen tilaa Jumalan kuvana. Näin Adam luotiin, ja Jumalan lupaus on, että messiaanisen valtakunnan välityksellä ihminen palautetaan tähän täydellisyyden ja yhteyden tilaan Jumalan kanssa.

Kun ihminen alun perin luotiin, hänelle annettiin valta hallita maata (1. Moos. 1:27,28). Tämä valta on myös palautettava. Jeesus vakuutti meille tämän yhdessä vertauksessaan. Hän kuvasi kaikkien kansojen ihmisten tuomitsemista, joista toiset osoittivat vuohen kaltaista luonnetta, kun taas toiset olivat kuin lampaita. Näille lampeilla sanotaan: "Tulkaa, minun Isäni siunatut, perikää valtakunta, joka on teille valmistettu maailman perustamisesta asti." Matteus 25:34

Tämän vertauksen tutkiminen osoittaa, että ihmiselle annettun alkuperäisen hallintavallan perimiseen tarvittava luonteenpiirre on epäitsekkäs kiinnostus muita kohtaan. Itsekkyyys on ollut ihmiskuntaa tuhoava vitsaus koko langenneen

ihmisen historian ajan. Messiaanisen valtakunnan järjestyksessä rakkaus korvaa itsekkyyden. Silloin Jumalan Mooseksen kautta muinaiselle Israelille antaman lain koko merkitys tunnustetaan ja hyväksytään koko ihmiskunnan elämän säännöksi. Mooses antoi tälle laille sen todellisen merkityksen sanoen ”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, koko sydämestäsi, koko sielustasi ja koko voimastasi” ja ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi”. 5. Mooseksen kirja 6:5; 3. Mooseksen kirja 19:18

Kun tällainen vanhurskauden standardi on kaikkien ihmisten elämän ohjenuorana, kun heidät on lunastettu alkuperäisestä synnistä ja palautettu täydelliseen elämään, kuinka loistava paikka tästä maasta tulee! Jumalan normien mukaisesti ne, jotka kieltäytyvät tottelemasta ja yhteistyöstä saatuaan riittävästi aikaa vastata myönteisesti valtakunnan järjestelyihin, eivät saa elää, sillä kuolema pysyy rangaistuksena tahallisesta synnistä. Tämä tarkoittaa, että mikään ei pilaa palautetun rodun onnellisuutta. Apostolien teot 3:22,23

Vaikka monet messiaanisen valtakunnan ihmeellisistä lupauksista on annettu ensisijaisesti israelilaisille, Raamattu vakuuttaa meille, että ne täyttyvät myös kaikkien kansojen keskuudessa, sillä Jumala käytti Israelia maailman prototyyppinä. Israelilaiset, jotka ovat kokoontuneet takaisin lupattuun maahansa, saavat ensimmäisenä mahdollisuuden nauttia siunauksista, mutta koko

ihmiskunta on mukana Jumalamme armossa ja rakkaudessa.

Kaiken palauttaminen

Kaikki Jumalan profeetat ennustivat kaunopuheisesti siunauksia, jotka tulisivat sekä juutalaisille että pakanoille Messiaan valtakunnan välityksellä. Uudessa testamentissa apostoli Pietari kuvaa aikaa, jolloin nämä profetiat täyttyvät, ”kaiken palauttamisen ajaksi”, josta hän lisää: ”Jumala on puhunut kaikkien pyhien profeettojensa suulla maailman alusta asti.” Apostolien teot 3:20,21

Kun Pietari tiivisti näin profeettojen yhtenäisen todistuksen Messiaanisen valtakunnan siunauksista, hän puhui juutalaiselle kuulijakunnalle, joten hän lisäsi: ”Te olette profeettojen lapsia ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki teidän isienne kanssa sanoen Abrahamille: ’Ja sinun jälkeläisissäsi siunataan kaikki maan sukukunnat’.” Apostolien teot 3:25

Tässä Pietari selittää, että Jumalan lupaus Abrahamille siunata kaikki maan sukukunnat täyttyy kaiken ”palauttamisella”. Tiedämme, että Jumala vahvisti lupauksensa isä Abrahamille valalla, ja Pietari kertoo meille, että hän vahvisti sen myös kaikkien pyhien profeettojensa todistuksella.

Palauttaminen tarkoittaa entisen tilan palauttamista, ja tärkein asia, joka ihmisille on

palautettava, on elämä. Koska ensimmäiset vanhempamme rikkoivat jumalallista lakia, he menettivät oikeuden elää ikuisesti, ja heidän lapsensa syntyivät epätäydellisinä ja kuolevaisina. Synti ja kuolema ovat siitä lähtien hallinneet maata aiheuttaen sanoinkuvaamatonta surua ja kärsimystä kaikkien kansojen keskuudessa.

Profeetta Daavid kirjoitti tästä pitkästä ihmiskunnan kärsimyksen ajasta kuvaillen sitä itkun yönä. Jumalan profeettana Daavid lisäsi kuitenkin hyvän uutisen, että ”ilo tulee aamulla”. (Psalmit 30:5). Toisin sanoen, synnin ja kuoleman vitsaus ei jää ikuiseksi.

Toinen Jumalan pyhistä profeetoista, Jesaja, kuvaili tulevaa ”korvauksen aikaa” päivänä, jolloin maailman asukkaat eivät enää sanoisi olevansa sairaita. (Jesaja 33:24). Jesaja kirjoitti myös, että silloin sokeiden silmät avautuisivat ja kuurojen korvat avautuisivat. (Jesaja 35:5). Lisäksi hän kirjoitti, että ihmiset rakentaisivat taloja ja asuisivat niissä, istuttaisivat viinitarhoja ja söisivät niiden hedelmiä. Jesaja 65:21,22

Todellakin, Israelin ja maailman tulevaisuus on valoisa. Maa täyttyy Herran kunnian. (Habakuk 2:14). Enää ei ole sotaa eikä sodan pelkoa. Kaikilla on taloudellinen ja kulttuurinen turvallisuus, kuten profetiassa kuvataan, jossa jokainen asuu oman viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla. Miika 4:1-4

Tuon maailmanhallituksen hallinnon lopullinen ja loistava tulos on rauha Jumalan ja ihmisten välillä sekä ihmisten keskuudessa, kun koko ihmiskunta kunnioittaa ja noudattaa Luojan vanhurskaita lakeja. Profeetta Daavid ennusti tämän kauniisti. Lainataan:

”Totuus versoo maasta, ja vanhurskaus hymyilee taivaasta. Kyllä, Herra vuodattaa siunauksensa. Maamme tuottaa runsaan sadon. Vanhurskaus kulkee hänen edellään, valmistamassa tietä hänen askeleilleen.” Psalmi 85:11-13